

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Sfk/25/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3022200361
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Benczová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:3022200361.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): U. H., nar. XX. T. XXXX, trvale bytom M. XXX, XXX XX M., právne zastúpený: FAIRSQUARE, advokátska kancelária s.r.o., (predtým GHS Legal, s.r.o.), so sídlom Lazaretská 3/A, 811 08 Bratislava, IČO: 47 232 544, proti žalovanému: Daňový úrad Trenčín, pobočka Partizánske, so sídlom Makarenkova 213/1, 958 01 Partizánske, IČO: 42 499 500, v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Správneho súdu v Banskej Bystrici č. k. TN-28Sa/14/2022 z 19. decembra 2023, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Konanie pred správnym súdom

1. Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „správny súd“) uznesením č. k. TN-28Sa/14/2022 z 19. decembra 2023 postupom podľa § 261 Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu žalobcu v konaní proti inému zásahu orgánu verejnej správy a neúspešnému žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal.

2. Správny súd konal o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy z 22. novembra 2022 v znení jej opravy z 8. marca 2023, ktorou sa žalobca (v súčasnosti v procesnom postavení kasačného sťažovateľa) domáhal, aby správny súd zakázal žalovanému pokračovať v inom zásahu orgánu verejnej správy - vo vyrubovacom konaní na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2015, apríl 2015, jún 2015 a december 2015 u daňového subjektu N. H., naposledy bytom M. XXX, XXX XX M., G., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, dátum úmrtia: XX.XX.XXXX(ďalej aj len „Vyrubovacie konanie“) s U. H., trvale bytom M. XXX, XXX XX M., G., dátum narodenia: XX.XX.XXXX a v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia tohto uznesenia je žalovaný povinný oznámiť správne súdu oznámenie o tom, že splnil zákaz pokračovať v inom zásahu orgánu verejnej správy; a ďalej, aby správny súd určil, že iný zásah orgánu verejnej správy - výzva z 27. septembra 2022, číslo: 102659246/2022 (ďalej aj len „Výzva“), vykonaný žalovaným bol skončeným/odznelým nezákonným zásahom orgánu verejnej správy. Predmetnou výzvou (doručenou žalobcovi a zároveň jeho bratovi C. H.Š.) žalovaný vyzval žalobcu, aby si na účely vyrubovacieho konania zvolil spoločného zástupcu s poučením o následkoch spojených s nesplnením tejto výzvy.

3. Správny súd v odôvodnení uviedol, že žalobca podal kombinovanú žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy - negatívnu zásahovú žalobu podľa § 252 ods. 1 SSP - v tomto prípade žalobca vymedzil ako iný zásah orgánu verejnej správy, ktorý napáda, vyrubovacie konanie na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2015, apríl 2015, jún 2015 a december 2015 u daňového subjektu N. H., zomrelom XX.XX.XXXX - ako aj určovaciu zásahovú žalobu podľa § 252 ods. 2 SSP - v tomto prípade žalobca vymedzil ako iný zásah orgánu verejnej správy, ktorý napáda, výzvu žalovaného č. 102659246/2022 zo dňa 27.09.2022, ktorou žalovaný vyzval C. H. (aj U. H., ktorému bola výzva doručovaná), aby si na účely vyrubovacieho konania na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie

marec 2015, apríl 2015, jún 2015 a december 2015 u daňového subjektu N. H., zomrelého XX.XX.XXXX, zvolili spoločného zástupcu.

4. Primárnou otázkou, ktorej zodpovedanie správneho súdu prináležalo, bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky stanovené v ust. § 252 ods. 1, resp. aj ods. 2 a nasl. SSP v nadväznosti na citované ustanovenie § 3 ods. 1 písm. e) SSP pre poskytnutie ochrany tvrdených dotknutých práv žalobcu prostredníctvom procesného inštitútu žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Správny súd uviedol, že v ust. § 3 ods. 1 písm. e) SSP sa vymedzuje iný zásah orgánu verejnej správy, a to všeobecne a v časti za bodkočiarkou doplnkovo. Obsahom iného zásahu orgánu verejnej správy je faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy. Doplnková definícia iného zásahu nadväzuje na doterajšiu judikatúru správnych súdov a v záujme jednoznačnosti explicitne stanovuje, že pod iným zásahom orgánu verejnej správy sa rozumie aj postup tohto orgánu pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu. Spoločným menovateľom oboch definičných vymedzení iného zásahu orgánu verejnej správy je priamy dotyk na právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej a právnickej osoby. Preukázanie dotknutia subjektívnych práv je procesnou podmienkou spojenou s unesením aktívnej žalobnej legitímácie (§ 254 SSP).

5. Otázkou včasnosti podania žaloby správny súd vyhodnotil v nadväznosti na žalobcom vymedzený zásah orgánu verejnej správy, ktorá bola doručená súdu elektronicky dňa 22. novembra 2021, t. j. v lehote 2 mesiacov od doručenia Výzvy z 27. septembra 2021, žalobcovi 18. októbra 2021. Zároveň podľa správneho súdu sa vtedy žalobca dozvedel aj o vyrubovacom konaní, ktoré považoval žalobca za neukončený iný zásah orgánu verejnej správy. Správny súd podotkol, že otázka priebehu konania, resp. úkonov vo veci a ich obsahu (Výzvy), teda aj skutkových zistení nebola v predmetnej veci sporná, a preto vychádzal zo skutkového vymedzenia veci tak, ako je uvedená v úvodnej časti žaloby zo zhodných tvrdení účastníkov konania.

6. V prvom rade správny súd vychádzal z konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 6 ods. 2 písm. f) SSP nemôže byť považovaná za náhradu správnej žaloby podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP, t. j. žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy. Správny súdny poriadok totiž striktné rozlišuje a pojmovo vymedzuje v citovanom ustanovení § 3 ods. 1 jednotlivé predmety prieskumu v správnom súdnictve a spája s nimi odlišné procesné prostriedky právnej ochrany (§ 6 ods. 2 SSP). Žalobca je vždy povinný zvoliť jeden žalobný typ, vymedzený v Správnom súdnom poriadku a nemôže jednotlivé žalobné typy navzájom zamieňať alebo v žalobe spájať. To všetko je odôvodňované najmä skutočnosťou, že jednotlivým žalobným typom zodpovedajú v Správnom súdnom poriadku relatívne samostatné procesné úpravy, ktoré sa líšia čo do stanovenia počiatku behu lehôt k uplatneniu žaloby, ich náležitostí, úpravy aktívnej a pasívnej legitímácie, úpravy toho, k akému dátumu súd zisťuje skutkový a právny stav. Zákonodarca pri koncipovaní striktné úpravy jednotlivých procesných inštitútov ochrany v Správnom súdnom poriadku si bol jasne vedomý, že by bolo mimoriadne obtiažne viesť súdne konanie o jednej a tej istej žalobe tak, aby bolo možné na konci súdneho konania rozhodnúť v súlade s požiadavkami ktorejkoľvek z procesných úprav pripadajúcich hypoteticky do úvahy.

7. V súvislosti s prejednávanou vecou správny súd poukázal na závery vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 596/2022- 29 zo dňa 07.02.2023, v ktorom vyslovil porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, konkretizovaným vo výroku nálezu, a v ktorom vyššia súdna autorita uviedla: „Na základe uvedených východísk a za účinného právneho stavu podľa názoru ústavného súdu platí, že ak možno ochranu toho istého subjektívneho práva dosiahnuť viacerými typmi konaní v správnom súdnictve, voľba konkrétneho z nich je vecou procesnej autonómie žalobcu. V prípade konkurencie žalobných typov je výber druhu správnej žaloby, ktorou sa uplatňuje ochrana subjektívnych práv, zverený do dispozičnej sféry žalobcu. Rovnako aj na uznesenie veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 19SVs/1/2022 z 29. marca 2023, v ktorom súd zhodne venoval náležitú pozornosť nutnosti jednoznačného ustálenia predmetu konania vzhľadom na následné správne obsadenie správneho súdu, keď v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia vyslovil: „Z postupujúceho uznesenia sp. zn. 7 Ssk 33/2022 vyplýva, že trojčlenný senát považoval ustálenie povahy preskúmaného aktu (iný zásah alebo opatrenie) za podstatné predovšetkým preto, že má podstatný vplyv na obsadenie správneho súdu. Podľa § 23 ods. 2 písm. e) SSP totiž na krajskom súde koná a rozhoduje sudca o žalobách pri inému zásahu orgánu verejnej správy. O všeobecnej správnej žalobe, ktorá podľa § 177 a nasl. SSP smeruje proti rozhodnutiu alebo opatreniu takého orgánu, koná a rozhoduje trojčlenný senát na základe § 23 ods. 1 SSP. Samo označenie druhu žaloby v žalobe [porov. napríklad § 182 ods. 1 písm. a) a § 257 písm. a) SSP] pritom nie je rozhodujúce. Podľa § 55 ods. 3 SSP totiž správny súd každé podanie posudzuje podľa jeho obsahu. Ak teda žalobca označí svoju žalobu ako žalobu proti inému zásahu podľa § 252 a nasl.

SSP, nezbavuje to správny súd povinnosti a možnosti skúmať, či akt orgánu verejnej správy, ktorého preskúmania sa žalobca domáha, má alebo aspoň môže mať charakter iného zásahu. Predkladajúci senát pritom vychádzal z názoru, že to, či krajský súd vo veci rozhodoval správne obsadený [§ 440 ods. 1 písm. e) SSP], sa v zmysle ustálenej judikatúry v kasačnom konaní skúma aj bez návrhu (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžk 5/2021 alebo rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 7 Sžsk 116/2020).“ V prerokúvanej veci dospel veľký senát k záveru, že v dôsledku nesprávneho posúdenia právnej povahy predmetu konania správny súd rozhodol nesprávne obsadený, v dôsledku čoho bol daný dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. e) SSP, a preto podľa § 462 ods. 1 v spojení s § 466 ods. 5 písm. a) SSP napadnuté uznesenie správneho súdu z dôvodu nezákonného rozhodovania nesprávne obsadeným súdom zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Podľa správneho súdu žalobcom špecifikované iné zásahy orgánu verejnej správy atribúty iného zásahu orgánu verejnej správy nespĺňajú. V prípade Vyubovacieho konania nemôže ísť o iný zásah, keďže sa jedná o formalizovaný administratívny proces. Správny súdny poriadok jednoznačne vymedzuje, čo možno rozumieť pod pojmom administratívne konanie. V zmysle § 3 ods. 1 písm. e) SSP je ním procesný postup orgánu verejnej správy pri výkone jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych a normatívnych správnych aktov. Administratívne konanie ako také však nemôže byť samostatným predmetom prieskumu, pokiaľ nedošlo do štádia vydania rozhodnutia alebo opatrenia. Až v prípade preskúmania zákonnosti týchto individuálnych správnych aktov môže správny súd pristúpiť aj k posúdeniu zákonnosti postupu orgánu verejnej správy, ktorý ich vydaniu predchádzal.

9. Čo sa týka posúdenia Výzvy zo dňa z 27. septembra 2022, podľa správneho súdu ide o opatrenie v zmysle § 3 ods. 1 písm. c) SSP vydané v začatom administratívnom konaní, ktoré mohlo byť spôsobilé zasiahnuť do práva žalobcu. Správny súd dospel k záveru, že skutkový stav danej veci si v intenciách ochrany poskytovanej Správnym súdnym poriadkom vyžadoval už v čase podania žaloby ochranu tvrdených dotknutých práv všeobecnou správnu žalobou podľa § 177 SSP. Je potrebné zdôrazniť, čo žalobca v podstate namietal v žalobe z 22. novembra 2022, a to aj nepreskúmateľnosť iného zásahu orgánu verejnej správy pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov a ďalej jeho nesprávne právne posúdenie. Správny súd je však toho názoru, že uvedené je možné skúmať len v rámci súdneho prieskumu tohto opatrenia v konaní začatom na základe správnej žaloby podľa § 177 SSP. Len v tomto konaní je možné preskúmať zákonnosť tohto neformalizovaného opatrenia, vrátane splnenia podmienok pre jeho vydanie, podkladov, na základe ktorých bol vydaný, resp. postupu, ktorý mu predchádzal.

10. Procesný inštitút žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy nemôže byť vykladaný ako náhrada všeobecnej správnej žaloby podľa § 177 SSP, pokiaľ rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy potenciálne nie je spôsobilým predmetom prieskumu z dôvodu napríklad vylúčenia zo súdneho prieskumu v zmysle § 7 SSP. Určujúcim kritériom pre podanie žaloby vždy musí byť povaha napadnutého úkonu. V danom prípade žalobca vo svojej podstate napáda neformalizované rozhodnutie - opatrenie, ktoré bolo vykonané orgánom verejnej správy vo forme výzvy v podobe, s ktorou bol žalobca oboznámený jej doručením poštou. Uvedená výzva, s ktorej obsahom sa žalobca nestotožňuje, predstavuje v zmysle ust. § 3 ods. 1 písm. c) SSP opatrenie orgánu verejnej správy, na ktoré nedopadá procesný inštitút žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Ak nebolo opatrenie žalovaného zrušené v rámci konania, ktoré začalo na základe včas podanej správnej žaloby podľa § 177 SSP, nie je možné jeho účinky prelomiť v rámci jeho posudzovania v intenciách žaloby proti inému zásahu. Dôvodnosť námietok žalobcu týkajúcich sa jeho účasti vo vyrubovacom konaní, keď s poukazom na ustanovenia jednotlivých právnych predpisov uvádzal, že sa s ním ako s domnelým dedičom konať nemalo, a na ne nadväzujúcich tvrdení o nesplnení podmienok pre vydanie a doručovanie výzvy podľa § 9 ods. 10 daňového poriadku, správne mu nepripádať posudzovať v tomto konaní na základe žaloby proti inému zásahu podľa § 352 a nasledujúcich SSP.

II. Kasačná sťažnosť a vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti

11. Proti uzneseniu správneho súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd uznesenie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania v plnej výške.

12. K názoru správneho súdu, podľa ktorého sťažovateľ zvolil nesprávny žalobný typ, keď vo vzťahu k Výzve namiesto všeobecnej žaloby na preskúmanie opatrenia podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP zvolil žalobu proti inému zásahu, sťažovateľ uviedol, že je zrejme, že správny súd výzvu považuje za opatrenie ako výsledok administratívneho konania. Zo zákonnej definície opatrenia je však zrejme potreba prítomnosti nexusu medzi opatrením a administratívnym konaním, ktorého každá časť, všetky úkony, majú byť eventuálne zhmotnené v tomto jednom opatrení. Jediným prítomným konaním, je vyrubovacie konanie, ktorého výsledkom je rozhodnutie o vyrubení dane a nie výzva. Aby sa mohla výzva na ustanovenie spoločného zástupcu podľa § 9 ods. 10 Daňového poriadku považovať za opatrenie, musel by daňový

úrad sťažovateľovi oznámiť začatie konania o vydaní výzvy, následne by malo prebiehať dokazovanie a eventuálne by bola vydaná výzva ako výsledok administratívneho konania o vydaní výzvy. Vydaním výzvy by sa muselo administratívne konanie skončiť. Nakoľko však vyrubovacie konanie pokračuje ďalej a iné konanie neprebehlo, je potrebné výzvu klasifikovať ako „iný zásah“ orgánu verejnej správy. Dokonca aj samotný Správny súd v bode 32 uznesenia označil výzvu za neformalizovanú, či je práve pojmovým znakom iného zásahu, pretože administratívne konanie je naopak postupom formalizovaným. Na podporu svojej argumentácie odkázal na jednotlivé žalobné body.

13. Druhým kasačným bodom sťažovateľ namietal, že správy súd opomína identifikovať administratívne konanie, ktoré by malo predchádzať vydaniu výziev, a ktoré by malo byť doručením výziev skončené. Sťažovateľ uviedol, že súd žiadnym spôsobom neodôvodnil, ako dospel k záveru, že vydaniu výzvy predchádzalo administratívne konanie, pritom jeho absenciu sťažovateľ opakovane popisoval. V uznesení teda absentujú relevantné právne a skutkové závery, preto sú závery súdu nejednoznačné a nepresvedčivé.

14. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich doterajších vyjadrení, v plnom rozsahu trvá na oprávnenosti vydania a zaslania výzvy. Navrhol, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie správneho súdu ako vecne správne potvrdil.

III. Konanie a právne závery kasačného súdu

15. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 SSP, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o uznesenie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť, spochybňujúca správnosť záverov o tom, že Výzva nespĺňa zákonné podmienky pre uznanie za iný zásah v zmysle § 3 ods. 1 písm. e) SSP, je nedôvodná.

16. Za rozhodujúce pre posúdenie právnej veci považoval kasačný súd nasledovné zákonné ustanovenia:

Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 3 ods. 1 písm. e) SSP, je iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

Podľa § 252 ods. 1 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 252 ods. 2 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať aj určenia nezákonnosti už skončeného iného zásahu orgánu verejnej správy, ak počas jeho trvania nebolo možné podať žalobu podľa odseku 1 a rozhodnutie správneho súdu je dôležité na náhradu škody alebo inú ochranu práv žalobcu.

Podľa § 9 ods. 10 Daňového poriadku, ak urobilo niekoľko daňových subjektov spoločné podanie alebo ak vystupujú spoločne v rovnakej veci, alebo ak sú spoluvlastníkmi veci, ktorá je predmetom zdanenia, sú povinní zvoliť si spoločného zástupcu na účely správy daní. Ak tak neurobia ani na výzvu, určí spoločného zástupcu správca dane a vyzoomie o tom príslušné daňové subjekty. Proti rozhodnutiu o určení spoločného zástupcu nemožno podať odvolanie.

Podľa § 55 ods. 14 Daňového poriadku povinnosť zaplatiť daň, ktorá vznikla pred smrťou fyzickej osoby, prechádza na dediča do výšky hodnoty nadobudnutého majetku v dedičskom konaní. Povinnosť zaplatiť daň za právnickú osobu, ktorá zanikla s právnym nástupcom, prechádza na tohto nástupcu.

Podľa § 464 ods. 1 SSP ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

17. Vzhľadom na obsah žaloby, kasačnej sťažnosti a preukázaný priebeh správneho a súdneho konania kasačný súd poukazuje na to, že v predchádzajúcom období rozhodoval senát 3S v skutkovo aj právne obdobnej veci žalobcu C. H. (brata sťažovateľa), vedenej na Najvyššom správnom súde SR v konaní pod sp. zn. 3Sfk/5/2024, v ktorom sa tento domáhal súdneho prieskumu totožnej Výzvy, ktorá mu bola zároveň s U. H.B. doručená vzhľadom na ich predpokladané právne nástupníctvo v daňovom konaní po úmrtí ich otca N. H..

18. Kasačný súd preto postupom predvídaným ustanovením § 464 ods. 1 SSP v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktorým sa stotožňuje so svojimi závermi vyslovenými v konaní 3Sfk/5/2024, odkazuje na odôvodnenie tohto rozhodnutia a v príslušnom rozsahu ho uvádza. Zároveň, z dôvodu zachovania prehľadnosti, kasačný súd ponechal číslovanie jednotlivých prevzatých bodov rozhodnutia v pôvodnom znení:

„26. Ako nedôvodnú vyhodnotil kasačný súd aj námietku „nepresných“ a „nedostatočných“ dôvodov rozhodnutia správneho súdu, ktoré mali viesť k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP). Povinnosti správneho súdu odôvodniť svoje rozhodnutie vo veci samej sa venoval vo svojej judikatúre aj Ústavný súd Slovenskej republiky napríklad v náleze sp. zn. IV. ÚS 1/2, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 243/07, III. ÚS 36/2010), ako aj Európsky súd pre ľudské práva (Kraska c/a Švajčiarsko z 29.04.1993 A č. 254-B, Garcia Ruiz c/a Španielsko z 21.01.1999). Judikatúra ESLP ani Ústavného súdu SR pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Správny súd v predmetnej veci podrobil riadnemu prieskumu napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj postup, ktorý predchádzal vydaniu tohto rozhodnutia s tým, že závery uvádzané v napadnutom rozhodnutí sú plne preskúmateľné a to bez ohľadu na skutočnosť, či správny súd reagoval na všetky žalovaným uvádzané argumenty. Zároveň treba dodať, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale posudzovacím. Uvedené znamená, že nemá povinnosť vykonávať dôkazy navrhnuté procesnými stranami a z tejto samotnej námietky nie je naplnený kasačný dôvod podľa cit. ustanovenia SSP.

27. Iný zásah orgánu verejnej správy je vo všeobecnosti definovaný prostredníctvom svojho obsahu a právnych účinkov. Obsahom iného zásahu orgánu verejnej správy je faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy (napr. v procese kontroly a inšpekcie). Na rozdiel od rozhodnutia alebo opatrenia má iný zásah orgánu verejnej správy čisto faktickú povahu, čiže neprebehlo pri ňom žiadne formalizované administratívne konanie a je výsledkom okamžitého (bezprostredného) uplatnenia oprávnenia orgánu verejnej správy na mieste samom. Opätovne však musí ísť o oprávnenie týkajúce sa zákonom ustanovenej pôsobnosti (plnenia úloh) orgánu verejnej správy v oblasti verejnej správy. Aj pri inom zásahu orgánu verejnej správy sa vyžaduje, aby sa tento navonok prejavil, a to priamym dotykom na právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej a právnickej osoby. Posudzovanie existencie tohto priameho dotyku u takejto osoby, ktorá je logicky v pozícii žalobcu, je prísne individuálne v závislosti od osobitostí konkrétneho prípadu.

28. Podľa kasačného súdu sťažovateľom špecifikované iné zásahy orgánu verejnej správy atribúty iného zásahu orgánu verejnej správy nespĺňajú, pretože nemôže ísť o iný zásah, keďže sa jedná o formalizovaný administratívny proces. Správny súdny poriadok jednoznačne vymedzuje, čo možno rozumieť pod pojmom administratívne konanie. V zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP je ním procesný postup orgánu verejnej správy pri výkone jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych a normatívnych správnych aktov. Administratívne konanie ako také však nemôže byť samostatným predmetom prieskumu, pokiaľ nedošlo do štádia vydania meritórneho rozhodnutia alebo opatrenia. Až v prípade preskúmania zákonnosti týchto individuálnych správnych aktov môže správny súd pristúpiť aj k posúdeniu zákonnosti postupu orgánu verejnej správy, ktorý ich vydaniu predchádzal.

29. Podstatou negatívnej zásahovej žaloby je domáhanie sa ochrany pred trvajúcim alebo hroziacim, opakujúcim sa iným zásahom. Negatívny charakter tejto ochrany pritom vyplýva z úpravy rozhodnutia správneho súdu v § 262 ods. 1 SSP, v zmysle ktorého takáto žaloba smeruje k uloženiu zákazu orgánu verejnej správy pokračovať v napadnutom inom zásahu. Negatívna zásahová žaloba pritom môže mať aj čiastočnú reštitučnú povahu spočívajúcu v tom, že ak je to možné, má žalovaný obnoviť stav pred iným zásahom. Len samotná hrozba iného zásahu, ktorý ešte nenastal, teda nemôže byť napadnutá

žalobou. Kedy pritom pôjde o hrozbu nového zásahu a kedy o hrozbu opakujúceho sa zásahu, bude vždy závisieť od okolností konkrétneho prípadu. Medzi vykonaným iným zásahom a hrozbou jeho opakovania by však vždy mala byť vecná a časová súvislosť, ktorej existencia bude musieť byť správnym súdom náležite vyhodnotená, aby tento mohol rozlíšiť medzi neprípustnou ochranou pred novým len hroziacim iným zásahom a ochranou pred hrozbou opakujúceho sa iného zásahu.

30. Kasačný súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj predložený administratívny spis žalovaného, konštatuje, že sa v plnej miere stotožňuje s odôvodnením kasačnou sťažnosťou napadnutého uznesenia správneho súdu a na jeho výklad v plnom rozsahu odkazuje. Správny súdny poriadok vymedzuje definičné znaky iného zásahu orgánu verejnej správy v § 3 ods. 1 písm. e). Na účely prejednávanej veci je relevantná úprava pred bodkočiarkou, v zmysle ktorej sa pod iným zásahom rozumie faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

31. Sťažovateľ namietal, že iným zásahom je vydanie výzvy žalovaného na ustanovenie spoločného zástupcu. Tak, ako konštatoval správny súd, s uvedeným počíta samotná právna úprava a teda uvedené nie je možné pojmovo zaradiť pod iný zásah. Podľa § 9 ods. 10 daňového poriadku ak urobilo niekoľko daňových subjektov spoločné podanie alebo ak vystupujú spoločne v rovnakej veci, alebo ak sú spoluvlastníkmi veci, ktorá je predmetom zdanenia, sú povinní zvoliť si spoločného zástupcu na účely správy daní. Ak tak neurobia ani na výzvu, určí spoločného zástupcu správca dane a vyrozumie o tom príslušné daňové subjekty. Cieľom uvedenej výzvy je stanoviť spoločného zástupcu, nakoľko sa jedná o daňové konanie s viacerými účastníkmi konania v jednej veci. Samotná výzva teda nijakým spôsobom nezasiahla do subjektívnych práv sťažovateľa. Kasačný súd nevyklučuje, že v priebehu daňového konania môže dôjsť zo strany správcu dane k nezákonnému zásahu, kedy prekročí rozsah svojich oprávnení a faktickým úkonom zasiahne do práv a právom chránených záujmov daňového subjektu, no takýmto zásahom nemôže byť procesný postup správcu dane v rámci administratívneho konania predpokladaný zákonom, ani priame následky procesného postupu, ktoré zákon predpokladá.“

IV. Záver

19. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť podaná z dôvodov v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP je nedôvodná. Kasačné námietky vyhodnotil ako nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia správneho súdu. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP, ako nedôvodnú, zamietol.

20. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 168 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že procesne úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, nakoľko nepovažoval za preukázané splnenie zákonných podmienok.

21. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (jednomyseľne).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.